

זה נראה וזה?? - מ' נראה מברואות האדם? צבאות ה' מצוי' הש"ס

(א) יצאנו מן הסוק כא
עם-זו יצאתי לי, תהלת יספרו.

(ב) אסתר מן הסוק ב

ותאמר אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי חן לפניו, וכשר הדבר לפני המלך,
וטובה אני, בעיניו--יכתב להשיב את-הספרים, מחשבת המן בן-המדתא
האגגי, אשר כתב לאבד את-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך.

(ג) זוהר הקדוש חלק א' ע"א

תא חזי, בשעתא דאשתכח מזונא לתתא, אשתכח מזונא לעילא. למלכא דאתקן
סעודתא דיליה, ולא אתקן לעבדוהי. כד אתקן לעבדוהי, אכיל הוא סעודתא
דיליה, ואינון אכלי סעודתיהו, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ה:א) אכלתי
יערי עם דבשי, דא סעודתא דמלכא. אכלו רעים שתו ושכרו דודים, דא סעודתא
דידהו מריחא דקרנא, כד ריחא דקרנא הנה סליק. ובגין כד אקרי ריח גיחח
לני. ריח לעבדוהי. גיחח לני. (מאתר דענוגא דעתיקא אשתכח) ועל דא סעודתא
דמלכא אתעפב, בגין סעודתא דעבדוהי. ובגין כד, ישראל מפרנסי לאביהו
שבשמים תנינו. ומסעודתא דמלכא מאן אכיל. אלא אינון נשמתינו דצדיקיא.

(ד) ליר הלירס מן הסוק א

צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו
וביום שמחת לבו.

(ה) האביר רב מן הסוק א (כ"א) הכותב דרבי כ"א

בעטרה שעטרה לו אמו, אמר רבי יצחק חזרונו על כל המקרא ולא מצינו שעשתה בת שבע עטרה
לשלמה בנה, אלא עטרה זה אהל מועד, בעטרה הזאת שמקבעת באבנים טובות ומרגליות ומעטרת
בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש. אמר רב חונאי, שאל רבי שמעון בן יוחאי את רבי אלעזר בן רבי
יוסי, אמר לו אפשר ששמעת מאביך מהו בעטרה שעטרה לו אמו, אמר לו הו, למלך שהיתה לו בת
יחידה והיה אוהבה יותר מדאי, לא הו מחבבה עד שקרא אותה אחותו, לא הו מחבבה עד שקרא אותה
אמו. כך היה הקדוש ברוך הוא מחבב את ישראל, קראו (שיר השירים ה, ב): אחתי רעייתי יונתי תמתי,
לא הו מחבבו עד שקראו אמו, הדא הוא דכתיב (ישעיה נא, ד): הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו,
ולאמי כתיב, עמד רבי שמעון בן יוחאי ונשקו על ראשו, אמר לו אלולי לא יצאתי לעולם אלא לשמע
טעם זה מפיו די.

(ו) תפ"ס כ

א] למנצח על-אילת השחר מזמור לדוד: ב] א-לי א-לי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי: ג] אלקי
אקרא יומם ולא תענה ולילה ולילה ולא-דומיה לי: ד] ואתה קדוש יושב תהלות ישראל:

תלמידי חר"צ רב יצקה נויברגר
למקראת לבית הגדול והקדוש

ט) תלמידות יצקה י"ס (מבא בספר ליח לרפי קודש)
וכתיב ואתה קדוש יושב תהילות ישראל' שהשי"ת ממתין ומצפה מתי יגיע לו שבח והודאה מישראל, כי מאוד
מאוד חביבי לפני השי"ת תהלות ישראל. השי"ת זיצט אויף א פזיציע פון תהלות ישראל!

ח) אגרות הראי"ה אגרת תקנ"ה

ט) יחודי בהתבוננות
ראשית הדבר שהמשפיע כונס אליו את המקבל באופן שמגדל קומתו, היינו שהמקבל מרגיש בערכו ושמח
בהיותו מקבל. בדרך משל, כעני המגיע אל בית הנותן, ואין הנותן מסתפק בעצם הנתינה אלא מאיר פניו
ולבו ושמח לקראתו ומבטא זאת באמירה "טוב שהגעת" וכיו"ב. באופן זה המקבל גידל קומתו וניכר ערכו
בעיניו ולאחר מכן מקבל באופן אחר לגמרי. (דף יט)

ברם יש נתינה אחרת שהנותן מקדם את המקבל
באמירה מכבדת כגון "טוב מאד שבאת" ומביאה
פנימה אל היכלו. או טרם שמדברים כלל על
הצטרפות או על הממון ראשית כל מאיר פנים
לעברו ומראה לו ששמח בזה שהגיע. לאחר מכן
כאשר המקבל מספר את הנצרך לו כגון לשם
הכנסת כלה אומר לו הנותן "כמה חשוב הענין הזה
בעיני. הנני מניח כספים באופן מיוחד עבור מצוה
רבה זו ויישר כח שבאת לזה. "הארה זו נקראת
"הגדלת קומה", שמגדל קומת המקבל וכמדובר
בפרק הקודם. (דף כג)

כאמור, יהודי מגיע לפני השי"ת לדבר
שבחיו-וכביכול השי"ת ממתין ומצפה להיות עתה
הצד המקבל כביכול מיהודי, שהוא עתה בחי'
נותן. דרגה זו היא בחי' מאחז"ל אשר יובא להלן
"לא זז מחבבה עד שקרא אותה אמו", שכביכול
השי"ת אומר לישראל 'אמי', וכביכול חפץ שהם
ידברו על לבו כאיש אשר אמו תנחמו. כשיחת אם
לבנה. וכמו"כ הוא בבחי' מאחז"ל דלהלן שהשי"ת
"מיישב דעתו בשביל תהילות ישראל." (לא-לב)

